

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XVI. De miraculis locorum sectionis & vocationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

XVI.

Diximus de insensati hominis sedibus & loci ipsius ædibus, quia desolatione visibili testentur inuisibilem eius interitum: deinceps dicturi sumus ex aduerso, quanta gloria polleant area certaminis beati viri & locus vocationis, ut dum locorum illorum reuerentia prædicatur, quo incolatu martyris anima tripudiet, concilietur. Ergo ubi incisus est felix sacerdos, locum illum hæc solennitas colit atque hæc immunitas tegit, scilicet ut in altitudinem cubiti vnus excretus eminentiâ suâ, fidem ibi sperandæ veniæ petentibus promittat: Tum præterea nescit iura sæuentis auræ, neque niue candescit, nec autumnio flaccescit; non hyeme gelatur, non æstu torretur; solum vernale decus, & semper virentia gramina, cespitem illum iucundum præbuerunt: vnde etiam fidelium plebs vicina, Ecclesiam ibi ob frequentes votiuræ congregationis accessus, in honorem ibidem triumphantis Martyris construxerunt. Proinde locus ubi spiritus eius sydeream plagam adiit, multo tempore neglectui traditus, & pene obliuione obsoletus, hoc modo dignitatē suam vindicauit. Hyemali tempestate, sicut natura est GERMANIÆ, cum totam terræ superficiem niuium operiret immensitas, sola corporis areola tali conditione libera, dum prætereuntibus hac & illac miraculi sui stuporem ingessit, causam pariter suæ viriditatis, & memoriam obitus beati Martyris edocuit. Quapropter & ibi Basilicam posuit fides, quatenus efficacius animaretur spes, quæ in vtrisque locis vota votorum fructibus viguit, ut si numerari deberent, numerantis industriam premerent.

FINIS.

ARNOL.